

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De absolutione ab excommunicatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Tum sedet, vt præscriptum est. Pœnitens autem humili habitu, positus humi genibus, iunctis in modum supplicis manibus, se ad confessionem parat.

Confessarius perquirat de illius statu, & interrogat, quæ supra sunt præscripta.

Cum ad confessionem veniendū est, pœnitens primum munit se signo crucis dicens:

In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen.

Deinde benedictionem ab eo petit his verbis. Benedicite pater. Tum Confessarius inquit:

Dominus sit in corde tuo, & in labijs tuis, vt dignè, & competenter confitearis omnia peccata tua.

Deinde pœnitens dicit orationē dominicam, salutationem angelicam, symbolum Apostolorum, & decalogum, cum ex supra explicatis debet.

Tum recitat confessionem generalem vsque ad ea verba: Ideo precor: percussitq; pectus ad ea verba mea culpa, &c.

Confiteor Deo omnipotenti; B. Mariæ semper virgini; B. Michaeli Archangelo; B. Ioanni Baptistæ; sanctis Apostolis Petro, & Paulo; B. Ambrosio confessori; omnibus sanctis; & tibi pater: quia peccavi nimis cogitatione, verbo, & opere; mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. quoniam si memoriter nescit, adiuvante, suggerenteq; Confessore id præstet; & si opus est, etiā vulgari sermone.

Peccata sua exinde confitetur, adiuvante quotiescunq; opus est, sacerdote: qui demum interrogat, an alia recordeatur, & eius conscientiam perfectius examinat, prout conditio personæ postulat: & ad dolorem & contritionem efficacibus verbis inducere conatur.

Postremò pœnitens accusat se de obli-
tis, & dicit reliquum confessionis generalis.

Ideo precor beatam Mariam semper virginem; beatum Michaelem Archangelum; beatum Ioannem Baptistam; sanctos Apostolos Petrum & Paulum; beatum Ambrosium confessorem; omnes sanctos; & te pater, orare pro me ad Dominum Deum nostrum. deinde pœni-

tentiam, absolutionemque humiliter petit.

Pœnitentiam confessarius imponit: remedia peccatorum tradit. mox si tunc absolvendus est; dicit primò distinctis verbis, vt à pœnitente audiatur, capite aperto, & manibus iunctis:

Misereatur tui omnipotens Deus, & dimissis omnibus peccatis tuis, perducet te ad vitam æternam. pœnitens respondet: Amen.

Deinde signum crucis dextra formās versus pœnitentem, dicit:

Indulgentiam, absolutionem, & remissionem omnium peccatorum tuorum tribuat tibi omnipotens, & misericors Dominus. pœnitens respondet: Amen.

Deinde caput operit: manū dextra supra caput pœnitentis eleuata & extensa absoluit hac formula; & dum dicit: In nomine patris, &c. crucis signū dextera format versus pœnitentem.

Dominus noster Iesus Christus te absoluat; & ego auctoritate ipsius qua fungor, absoluo te ab omni vinculo excommunicationis, suspensionis, & interdicti, si quod incurristi, quantum ego possum, & tu indiges.

Deinde ego te absoluo à peccatis tuis, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.

Tum sacerdos capite aperto, & manibus iunctis dicit:

Passio Domini nostri Iesu Christi; merita beatæ Mariæ Virginis, & omnium sanctorum; & quidquid boni feceris; & mali sustinueris; sint tibi in remissionē peccatorum, augmentum gratiæ, & præmium vitæ æternæ. pœnitens respondet: Amen.

Et confessarius dicit, Vade in pace, & noli amplius peccare.

Neque omittit vitæ præcepta tradere, & omnino salutem pœnitentis consilium, vt supra explicatum est.

De absolutione ab excommunicatione.

SI certum sit aliquem incurrisse excommunicationem; & absolutionem debita pietate postulet: si Confessarius absolventi facultatem habeat, eum

forma à iure præscripta absoluet : his seruatis .

Primò, vt in magnis saltem criminibus excommunicatus iuret parere mandatis Ecclesiæ super eo, de quo est excommunicatus.

Deinde, vt pro offensa, aut damno parati satisfaciatur, si, & quatenus tenetur satisfacere: & si nõ potest in præsentia, pmitat, & caueat cautione saltem iuratoria.

Postremò eum absoluet: cuius absolutionis quãuis non sint determinata verba, hac tamen infra descripta vtitata formula & ratione vtetur.

Sed mulierem absoluendam nunquã humeros nudare iubebit, neq; absoluens verberabit.

Neque etiam virum secretò confitentẽ, si sit in præsentia alterius. Si verò in occulto sit, aut fortè absolutio danda sit in foro exteriori, omnia seruabuntur.

Absoluendi ratio.

Pœnitentem igitur vtroque genu flexo, & manibus simul iunctis, humerisq; paululũ nudatis, virga, aut funiculis percutit, dicẽdo psalmum quinquagesimũ, Miserere mei. aut alium ex pœnitentialibus, cum Gloria patri &c.

Deinde dicit. Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison. Pater noster, &c. secretò.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos à malo.

V. Saluum fac seruum tuum.

R. Deus meus sperantem in te.

V. Nihil proficiat inimicus in eo.

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.

V. Esto ei Dñe turris fortitudinis.

R. A facie inimici.

V. Domine exaudi orationem nostrã.

R. Et clamor noster ad te perueniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Deus, cui proprium est misereri semper & parcere; suscipe deprecationem nostram: vt hunc famulum tuũ quem excommunicationis catena construxit, miseratio pietatis tuæ clementer absoluat. Per Dominum nostrum, & cætera.

In qua oratione mutandum est genus, prout quis mas est, vel femina.

Quibus peractis eum absoluit hac formula.

Ego absoluo te à vinculo excommunicationis, & restituo communioni fidelium. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.

Si quando committatur confessario absolutio suspensionis, vel interdicti, quãuis nulla sint verba cõstitutata; hac formula vtetur.

Ego absoluo te à vinculo suspensionis, vel interdicti. In nomine Patris & Filij, & Spiritus sancti.

Canones Pœnitentiales,

Quorum cognitio Parochis, confessariisq; necessaria est, dispositi pro ratione ordinæque decalogi.

Partes docuerũt, quã necessaria ad modũ sit sacerdotibus qui in audiendis pœnitentium cõfessionibus versantur, canonum pœnitentialium scientia. Etenim si omnia, quæ ad pœnitenti modum pertinent, non prudentia solũ, ac pietate, sed iustitia etiam metiẽda sunt: certè norma hæc è canonibus pœnitentialibus sumatur oportet. Sunt nanque ij quasi regulæ quædam, quibus cum ad culpæ commissæ grauitatem rectè dignoscendam; tum ad imponendam pro illius ratione veram pœnitentiam, sacerdotes confessarij ita diriguntur, vt vbi singulæ, & quæ ad peccati magnitudinem, & quæ ad pœnitentis statum, conditionem, ætatem, intimumq; cordis contriti dolorem pertinent, accuratè perpenderit; tum demum pœnitentiam iudicio ac prudentiã suã moderentur. Atque hæc quidem, omnisq; alia, quæ multiplex est huius necessariæ cognitionis ratio à patribus explicata, facit, vt quemadmodum loco suo supra dictum est, canones pœnitentiales pro decalogi ratione dispositi, in vltimam huius libri partem referantur, vnde aliqua eorum notitia ab ipsis confessarijs sacerdotibus sumi possit.

Præ-